

Ерик, Уилям и тайнственият лабиринт

Докато копаеше нивата, Ерик се провикна:

- Уилям, ела да ми помогнеш!

Уилям веднага дойде и заработиха, но след това се умориха и тръгнаха да се разхождат.

След около един-два часа те вече бяха почти извън селото. Вървяха, вървяха, но след около половин час се заковаха на място. Пред тях се издигаше ниска обширна сграда с многобройни каменни стени.

Това...това беше...

- Лабиринт! - викна Уилям.

Явно лабиринтът беше доста стар - тухлите на стените му се рушаха и от него падаше мазилка.

- Да влезем вътре? - предложи Ерик.

- Но не знаем дали има аварийни изходи.

- Е все ще се оправим някак.

- Няма!

- Тогава аз отивам.

- Не! Чакай! И аз идвам!

След като се мотаха доста из лабиринта, те накрая стигнаха може би до центъра му, пред тях - нещо много чудно. Там имаше нещо като каменна маса, а върху нея беше подредена слънчевата система.

- Сетих се нещо! - каза Уилям и взе един остър камък от земята и задраска по нея.

А след това се случи най-невероятното нещо. Планетите в слънчевата система моментално се подредиха в една малка права колона. Отстрани се отвори една голяма каменна врата. Вътре в нея седяха трите най-хубави неща на земята - учението, труда и здравето. Така те станали най-богатите в селото, но не с пари, а именно с учението, труда и здравето.

Симона Светлинова Тотева, 9г.

ОУ "Антон Страшимиров"

гр. Варна

Ерик, Уилям и тайнственият лабиринт